

הכנסת

הכנסת העשרים-וחמש
מושב שני

פרוטוקול מס' 411
מישיבת ועדת הכספים
יום שלישי, י"ב בסיון התשפ"ד (18 ביוני 2024), שעה 11:30

סדר היום:

"טיפול וסיוע המדינה לעובדים השעתיים בזמן המלחמה"

נכחו:

חברי הוועדה:

משה גפני – היו"ר
ינון אזולאי
נעמה לזימי
סימון מושיאשוילי
יצחק פינדרוס
עאידה תומא סלימאן

מוזמנים:

נטע בר זיו	–	משרד האוצר
גיל הכהן	–	משרד האוצר
אלישיב ממון	–	יועץ לסמנכ"לית תכנון וכלכלה, רשות המסים
ישי פרלמן	–	ייעוץ משפטי, רשות המסים
אלכס מילר	–	ההסתדרות החדשה
אלון דסה	–	מנהל אגף, המוסד לביטוח לאומי
רותי מור	–	ראש תחום, המוסד לביטוח לאומי
ליאורה רהב	–	תמ"מ, המוסד לביטוח לאומי
יוסף פולסקי	–	לשכה משפטית, המוסד לביטוח לאומי
יאיר שלם	–	מנכ"ל הסתדרות לאומית
שלמה מיוחס	–	דירקטור, עמותת קו לעובד
בקי קשת	–	עו"ד, פורום מאבק בעוני
דיאנה בארון	–	מנהלת מדיניות ציבורית, קו לעובד
אלכס טנצר	–	יו"ר מטה למען עובדי קבלן

ייעוץ משפטי:

שלומית ארליך

מנהל הוועדה:

טמיר כהן

רישום פרלמנטרי:

יפעת קדם

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי-דיוקים והשמטות.

"טיפול וסיוע המדינה לעובדים השעתיים בזמן המלחמה", של ח"כ נעמה לזימי, אחמד טיבי, אברהם בצלאל (מס' 225).**היו"ר משה גפני:**

אני פותח את ישיבת ועדת הכספים. אנחנו מתחילים בדיון על טיפול וסיוע המדינה לעובדים השעתיים בזמן המלחמה. חברי הכנסת המציעים לא נמצאים כאן, אז עאידה תומא סלימאן, אם את בעניין ואמרת שאת מחליפה את טיבי, תציגי את העניין.

עאידה תומא סלימאן (חד"ש-תע"ל):

כפי שידוע לך, חבר הכנסת אחמד טיבי יש לו חג ולכן הוא נעדר. הנושא הוא נושא מאוד חשוב בעיני, אסור לפספס הזדמנות להעלות אותו לדיון בוועדת הכספים, במיוחד כשמדובר בקבוצת אוכלוסייה מהמוחלשות ביותר. מדובר על אנשים ונשים שמהווים כרבע משוק העבודה במדינת ישראל, אזרחים ואזרחיות שעובדים עבודה שעתית ומשלמים להם לפי זה. כולנו יודעים שגם באוקטובר וגם בנובמבר היה מצב שבו הרבה מהעסקים הפסיקו לתפקד והרבה מהעובדים השעתיים, כמו עובדי ניקיון, כמו סדרנים, כמו אנשים שמוכרים בחנויות, בקניונים ובעסקים פרטיים, מצאו את עצמם לא נקראים לעבודה, חוץ מאשר אלה שהיו צריכים לצאת למילואים ואלה שנפגעו באותה שבת שחורה. מה שקרה בהרבה מקרים זה שאנשים כאלה לא נקראו לעבודה ולא קיבלו הוצאה לחל"ת. מכיוון שלא היה צריך את השירות שלהם ולא היה צריך את העבודה שלהם אז לא קראו להם לעבודה וההכנסה שלהם נפגעה קשות באותם חודשים. כאשר באה המדינה וניסתה לסייע לעובדים ולעובדות בתקופה הקשה הזאת, היא לא הסכימה לחל"ת גמיש והאנשים האלה לא היו יכולים לקבל את דמי האבטלה או את הסיוע שהם היו צריכים לקבל.

כאשר אתה מסתמך על הכנסה מאוד קטנה שאתה מאבד לחודשיים החוב שלך נצבר ואתה לא מצליח, אפילו אם חזרת לעבוד, לסגור אותו. גם המעסיקים מדללים לעובדים האלה את שעות העבודה, אם בגלל שהעסקים לא הולכים כמו שצריך או בגלל המצב הכלכלי שנפגע בעקבות המצב בצפון ובדרום. אפילו אם העובדים האלה רשומים כעובדים, הם לא מספיקים לעשות את השעות שצריך.

אני חושבת שכדאי מאוד לשמוע איך הגורמים הממשלתיים או מוסדות המדינה מציעים לפתור את זה. יש כמה הצעות שאפשר להסתמך עליהן, אבל אני מעדיפה קודם לשמוע, אולי יפתיעו אותנו ויתנו פתרונות.

היו"ר משה גפני:

הביטוח הלאומי, אתה יכולים לתת לנו סקירה על העובדים השעתיים? האם אתם יודעים על כמה מדובר, על מי מדובר? מה המצב החוקי של האנשים האלה? מדובר על רבע מהעובדים שלא נמצאים במעמד חוקי שאפשר להגן עליהם.

יוסף פולסקי:

בחוק ביטוח לאומי אין הבחנה בין עובד שעתי לעובד לא שעתי. צריכים להתקיים תנאי זכאות של חל"ת או פיטורים. העובד יכול להיות זכאי לדמי אבטלה כאשר הוא הוצא לחל"ת ביוזמת המעסיק או כאשר הוא פוטר. אם לא הייתה הפסקת עבודה אלא רק צמצום בשכר -

היו"ר משה גפני:

מי נקרא עובד שעתי?

יוסף פולסקי:

עובד שעתי זה עובד שעובד לפי שעות. אני לא בקיא בכל ההגדרות החוקיות.

היו"ר משה גפני:

אתה בעל הבית, אתה המוסד לביטוח לאומי.

יוסף פולסקי:

החוק של המוסד לביטוח לאומי לא מגדיר, הוא לא מתייחס לעובד שעתי או לעובד לא שעתי בכל הקשור לזכאות.

היו"ר משה גפני:

אם אני עובד שעה וחצי ביום, האם אני עובד שעתי? מה ההגדרה של עובד שעתי?

אלון דסה:

יש עובד שעתי, יש עובד יומי, יש עובד חודשי. עובד שעתי מקבל משכורת פר שעה.

היו"ר משה גפני:

רק אם הוא עובד כל היום.

אלון דסה:

פר שעה. אם עבדת שמונה שעות, תקבל שמונה שעות.

היו"ר משה גפני:

מה קורה כאשר מגיע עובד ניקיון שעובד שלוש שעות ביום ולא יודעים להגדיר אותו?

אלכס טנצר:

יש עובדים שעובדים דרך המדינה, ויש עובדים שעובדים באופן עצמאי. אני חושב שכדאי להבדיל ביניהם.

אלון דסה:

עובד יומי זה עובד שיש לו תעריף ליום, הוא מקבל פר יום עבודה, ועובד חודשי זה עובד שעובד קבוע, עובד שמקבל משכורת חודשית, משכורת גלובאלית.

היו"ר משה גפני:

מה ההבדל בין עובד שעתי לבין עובד רגיל בסיוע שהמדינה מעניקה?

אלון דסה:

מבחינת ביטוח אבטלה אין הבדל, כולם מקבלים דמי אבטלה. ברגע שהוציאו לחל"ת עובד או פוטר עובד, וזה לא משנה אם הוא חודשי, שעתי או יומי, שצבר את תנאי הזכאות הקבועים בחוק, הוא יקבל את דמי האבטלה שלו.

עאידה תומא סלימאן (חד"ש-תע"ל):

יש הרבה אנשים שלא פוטר ולא קיבלו חל"ת, פשוט לא העסיקו אותם או דיללו להם את השעות. אנחנו מדברים על המקרים שלא מתאימים לקביעות שקיימות בביטוח לאומי.

בקי קשת:

אם נתנו להם מעט מאוד משמרות, החישוב - -

יוסף פולסקי:

הבסיס לגמלה משתנה.

בקי קשת :

הם נפגעים באופן משמעותי.

אלון דסה :

לגבי מצב של צמצום משרה אין מענה בחוק. ביטוח אבטלה נועד להוות גשר כלכלי בין עבודות.

היו"ר משה גפני :

אין איזה שהוא סיוע לעובד שעתי שצמצמו לו את השעות הנוספות, שהמשכורת שלו היא עלובה? זה יכול להיות עובד ניקיון, זה יכול להיות עובד כזה שנותנים לו מעת לעת שעות נוספות. אפילו אם הוא חוזר, כמו שאמרה עאידה, הוא חוזר לכולם.

אלון דסה :

זה מנוגד לרציונל של ביטוח אבטלה.

עאידה תומא סלימאן (חד"ש-תע"ל) :

אנחנו מדברים על מצב לא רגיל. אנחנו במצב חירום, ככה אומרים לנו, שבו מחוקקים חוקים חירומיים כדי לטפל בכל מיני דברים. אולי הגיע הזמן לחשוב על משהו שלא במסגרת החוק לאנשים האלה שנופלים בין הכיסאות.

יצחק פינדרוס (יהדות התורה) :

שהוא לא במסגרת התכלית של החוק המקורי.

עאידה תומא סלימאן (חד"ש-תע"ל) :

תכלית החוק היא לימים רגילים.

נעמה לזימי (העבודה) :

הטעות ההיסטורית היא שבמתווה הפיצויים לא נתנו את הדעת על העובדים השעתיים - אלה האנשים הכי פגיעים תעסוקתית והכי פגיעים מבחינת יוקר המחיה. צריך לראות איך אפשר לתת מענה לעובדים האלה בתוך מסגרת הפיצוי, כי אלה העובדים היותר שקופים שפחות נשמע כשהם נופלים.

היו"ר משה גפני :

מה את מציעה שיהיה?

נעמה לזימי (העבודה) :

חבל שלא הכנסנו את סעיף איסור הפיטורים.

היו"ר משה גפני :

הם אומרים בביטוח לאומי שאין הבדל בין עובד שעתי לבין עובד רגיל, שאי אפשר לפטר אותו ככה.

אלון דסה :

זה לא עניין של פיטורים. אתה דיברת על צמצום משרה. אפשר לצמצם במשרה גם לעובד שעובד במשכורת חודשית.

עאידה תומא סלימאן (חד"ש-תע"ל):

לעובד שאתה מוריד את היקף המשרה אתה מרע את התנאים.

אלון דסה:

נכון. לכל עובד אפשר לצמצם את המשרה.

היו"ר משה גפני:

לא דובר על צמצום שעות, דובר על עובד שהשכר שלו נמוך ובתקופת חירום אי אפשר יהיה לפטר.

אלון דסה:

פה לא מדובר על פיטורים. אם אותו עובד היה מפוטר, הוא היה בא לאכסניה שלנו והיינו מטפלים בו. הקטע פה זה שאין ניתוק יחסי עובד-מעביד אלא יש צמצום היקף משרה. את הצמצום הזה אפשר לעשות לכל עובד באשר הוא, לא משנה אם הוא שעתי או חודשי.

יצחק פינדרוס (יהדות התורה):

אם לי יש עובד שעתי שאני בחודש יולי לא צריך אותו, איך אני מפטר אותו? מה ההליך? עובד שעתי מקבל קביעות? מה המשמעות מבחינת ביטוח לאומי?

אלון דסה:

את השאלה הזאת אתה צריך להפנות למשרד העבודה, למומחה על יחסי עבודה.

יצחק פינדרוס (יהדות התורה):

אתה נותן לו פיצויים.

אלון דסה:

אני לא נותן לו פיצויים.

יצחק פינדרוס (יהדות התורה):

אתה נותן לו אבטלה.

אלון דסה:

למצב שבו אתה מפטר או מוציא לחל"ת יש מענה.

היו"ר משה גפני:

השאלה אם ההגדרה של זה היא פיטורים.

אלון דסה:

לא, זה חל"ת.

היו"ר משה גפני:

נעמה, על איזה מקרה אתה מדברת?

נעמה לזימי (העבודה):

על אפשרות לשיפוי שכר בגין הפחתה, וזה יכול להיות בכל מיני אופנים, גם דברים שהשתמשו בהם בתקופת הקורונה או בתקופות אחרות. צריך לראות איך מייצרים מערכת יחסים ששומרת עליהם.

עאידה תומא סלימאן (חד"ש-תע"ל):

צריך לחשוב על מנגנון שבו אנשים שנעדרים ממקום העבודה בגלל מצב חירום יקבלו שיפוי על ההכנסה שהם היו צריכים להרוויח. הם לא הגיעו לעבודה לא בגלל שהם לא רצו, הם לא הגיעו בגלל מצב חירום. למה כל העובדים האחרים מקבלים איזה שהוא פיצוי והעובדים האלה לא?

אלון דסה:

היה מנגנון של פיצוי ברשות המסים שניתן למעסיקים בתקופת המלחמה.

בקי קשת:

לא לעובדים.

אלכס מילר:

לעובד רגיל יש אחוזי משרה, זה מופיע בהגדרות, וברגע שמצמצמים לו הוא מקבל את החל"ת הגמיש. לעובד שעתי אין דבר כזה - אתה יכול לצמצם לו את אחוז המשרה, לא להצהיר על זה בצורה פורמאלית, ואז האדם נמצא בין לבין. אנחנו תומכים בנושא של החל"ת הגמיש. ברגע שלא רוצים לפטר בן אדם ולא רוצים לתת לו את החל"ת הגמיש, באים ומצמצמים לו את המשרה.

ינון אזולאי (ש"ס):

אתה זוכר, אלכס, שכשדיברנו על החל"ת הגמיש, המדינה, משרד האוצר ורשות המסים התנגדו?

היו"ר משה גפני:

לעובדים השעתיים?

ינון אזולאי (ש"ס):

דיברנו באופן כללי, אבל אמרנו שצריך לתת מענה לעובדים השעתיים. ברגע שאתה מוריד לעובדים השעתיים מהשעות, אתה אף פעם לא יכול להוכיח שהיה איזה שהוא נזק. אני לא זוכר שנתנו פתרון במלחמה לעובד עצמו, לשכיר. הפתרון צריך להיות ישירות לשכיר, לעובד, לא לאותו אחד שמעסיק. אם אתה רואה שבשנה ממוצעת הוא קיבל 1,000 שקל בחודש, אתה צריך לתת לו על פי זה. אדם שמחזיק עובד משק או מחזיק מישור לנקות את הבניין יודע שבדרך כלל אותו אדם בא לשעתיים בשבוע כדי לנקות.

אלכס טנצר:

אנחנו מדברים גם על עובדים שעתיים שאחראית עליהם המדינה, כמו מאבטחים במוסדות חינוך. בגלל המלחמה סגרו את כל מוסדות החינוך ואותם מאבטחים לא קיבלו גרוש. כשמשרד האוצר לא מעביר את הכסף לקבלן, הקבלן לא מעביר משכורות לעובדים. בתקופת המלחמה נפגעו, לפי הערכה שלי, יותר מ-20,000 עובדי קבלן במוסדות החינוך. מדינת ישראל מזלזלת בעובדי קבלן - מדובר באנשים שאין להם מה לאכול.

ינון אזולאי (ש"ס):

אני חושב שהקבלן מקבל כסף על סמך ההפסדים שלו.

היו"ר משה גפני:

לא בטוח.

ינון אזולאי (ש"ס):

למה לא בטוח? יש לו ירידה בהכנסות.

היו"ר משה גפני:

מכיוון שבאגף התקציבים יושבים אנשים שלא מעבירים כסף כל כך מהר.

ינון אזולאי (ש"ס):

באגף התקציבים או ברשות המסים?

עאידה תומא סלימאן (חד"ש-תע"ל):

האם אפשר לדעת אם הכסף הועבר לקבלן באותה תקופה?

היו"ר משה גפני:

הוא אומר שלא.

דיאנה בארון:

אני רוצה להודות לחברי הכנסת שיזמו והצטרפו לדיון החשוב הזה. אני חושבת שאפשר לתקן חטא קדמון שקרה בנובמבר. משרד האוצר כשהעלינו את הנושא של העובדים השעתיים ואת הפרצות שיש במתווה הפיצויים, במודלים שהוצעו, בא ואמר: "למה שנקבל הסדר אחר ממה שהיה בקורונה? למה שניתן לעובדים השעתיים מענה מיוחד? אם הם יסתדרו בקורונה הם יסתדרו גם עכשיו." כמה אלפי שקלים בודדים שנלקחו מאותם אנשים הוציא אותם מאיזון כלכלי בצורה כזו חמורה שגם עכשיו, שמונה חודשים אחרי, הם פונים אלינו בקו החם ובאימייל ושואלים מה אפשר לעשות כדי לקבל פיצוי על אובדן ההכנסה הזו.

היו"ר משה גפני:

מה אתם מציעים?

דיאנה בארון:

הצענו כמה פתרונות. דבר ראשון, צריך שיהיה חוק שקובע שיינתן שכר על ימי היעדרות כתוצאה ממלחמה. יש חוק על היעדרות בגלל חופשה, על היעדרות בגלל מחלה, אבל אין חוק על היעדרות בגלל מלחמה ומצב חירום. עובדים שעתיים, כמו שנאמר, לא קיבלו מכתב הוצאה לחל"ת, לא היו זכאים לדמי אבטלה. מכיוון שהמעסיק לא קרא להם לעבודה, הם לא היו זכאים לשום דבר. הם העדיפו לעבוד כמה שעות בחודש, העדיפו שתהיה להם איזו שהיא הכנסה, אבל על כל הירידה הם לא קיבלו פיצוי, החל"ת הגמיש לא אושר.

היו"ר משה גפני:

מתי עובד נקרא עובד שעתי?

דיאנה בארון:

כשבסיס השכר שלו הוא לפי שעה.

היו"ר משה גפני:

הוא יכול גם לעבוד 20 שעות ביממה ולהיחשב עובד שעתי.

דיאנה בארון:

הוא יכול לעבוד גם 20 שנה באותו מקום עבודה ובסיס השכר שלו יהיה שעתי, מה שגורם לאפליה.

היו"ר משה גפני:

את אומרת שצריך לעגן בחקיקה עובד שעתי בכל מקרה, גם אם הוא משתכר שכר גבוה?

דיאנה בארון:

המציאות היא שאין עובדים שעתיים שמועסקים בשכר גבוה.

היו"ר משה גפני:

ומה אם יהיה? את רוצה שעובד שעתי יקבל מעמד חוקי?

דיאנה בארון:

כן, להגביל את האפשרות להעסיק בהעסקה שעתית באופן פיקטיבי. עובדת שעתית משדרות כתבה לי על כך שהיא התחילה לעבוד במסגרת חינוכית.

היו"ר משה גפני:

היא מורה?

דיאנה בארון:

היא לא עבדה דרך משרד החינוך, היא עבדה דרך חברת כוח אדם במסגרת חינוכית.

היו"ר משה גפני:

היא הייתה מאבטחת?

דיאנה בארון:

היא הייתה מזכירה. היא סיפרה שבזמן אמת פינו אותה אנשים עם נשקים, הגנו עליה, חילצו אותה. היא קיוותה שכשהיא תחזור לשדרות עדיין תהיה לה איזו שהיא הכנסה מובטחת, אבל כשהיא חזרה אחרי הפינוי היא גילתה שכבר אין תקן, שכבר צמצמו את המשרה.

היו"ר משה גפני:

מי נהייתה מזכירה במקומה?

דיאנה בארון:

צמצמו את המשרה.

היו"ר משה גפני:

היא יכולה להעביר לי את המכתב ואני אפנה למשרד החינוך ולמשרד האוצר. בשדרות, כמו במקומות רבים אחרים, בתי הספר חזרו.

דיאנה בארון:

לא כשהם עובדי קבלן.

היו"ר משה גפני:

מי באה להיות מזכירה במקומה? הביאו מישהי אחרת?

דיאנה בארון:

אני אעביר לאדוני את המכתב. מה שהיה חשוב לה להגיד זה שבזמן אמת היה חשוב לה לשרוד.

היו"ר משה גפני:

היא גרה בשדרות?

דיאנה בארון:

כן.

היו"ר משה גפני:

בקי קשת, הרשות למאבק בעוני, בקשה.

בקי קשת:

היו מענים שניתנו למעסיקים, רק שבמענים האלה לא היה תנאי לכך שהעובדים ימשיכו לעבוד באותו היקף. אחד המענים למעסיקים דיבר על כך שרק אם הם שילמו לעובד מסוים הם יוכלו לקבל החזר. מענה נוסף דיבר על כך שאותו מעסיק ששילם והיה בהפסד יקבל. צריך שתהיה אפשרות גם למעסיק וגם לעובד להציג את ההכנסה שהייתה קיימת להם בשנה קודמת למלחמה, כדי שאת ההפרש המדינה תיקח על עצמה לשלם.

בחלק מהדיונים בכנסת נאמר שהסיבה שלא בנו מתווה עבור עובדים שעתיים זה מחסור בנתונים. דיברו על זה שמאוד קשה לדווח, שזה מאוד מעמיס לדווח, שקשה למערכת לקלוט כל כך הרבה מידע. על מנת שהמדינה תוכל לכלכל את צעדיה ולתת מענים למקרים עתידיים, חייב להיות שינוי. חייבים להתחיל ליצור תשתית דיווח אמיתית לגבי שעות עובדים. לא יכול להיות שרבע מהעובדים במשק ייפגעו.

היו"ר משה גפני:

רשות המסים, בקשה.

אלישיב ממון:

כפי שהיושב ראש יודע, בקרן הפיצויים יש כל מיני מסלולי פיצוי. רשות המסים פועלת מול המעסיקים, לא מול העובדים. בכל המסלולים היה תמרוץ למעסיק לשלם את השכר, גם בתקופה שיש הפסקת פעילות או ירידה בפעילות. אין התייחסות לעובד שעתי, לעובד במשמרות או לעובד חודשי. המודלים היו בנויים בצורה כזאת של תמרוץ מעסיקים להמשיך לשלם שכר. במידה והם לא שילמו את השכר, הם נפגעו בפיצויים. ככל שהם שילמו את השכר לעובדים, כך המדינה שיפתה אותם ב-75% במסלול הוצאות מזכות ובמסלול מחזורים.

היו"ר משה גפני:

אומר מר טנצר שמדינת ישראל בזמן המלחמה צמצמה את היקף העבודה של המאבטחים במוסדות החינוך. יש עובדים שישבו בבית בזמן שמוסדות החינוך לא עבדו בכל הארץ, הם לא התפרנסו משום דבר. המדינה עומדת מהצד ונותנת לאנשים האלה ליפול כלכלית. הם עבדו הרבה זמן אצל עובד קבלן, אבל בזמן המלחמה, היות ולא למדו, היות ובתי הספר היו סגורים, הם ישבו בבית. המעסיק כאן זו המדינה. המדינה מעודדת את עצמה לפטר אותם? מה עושים עם האנשים האלה? מי מפצה את מי? לעובד קבוע, שהוא עובד רגיל, יש פיצויים, יש חל"ת. מה עונים לעובדים השעתיים?

אלישיב ממון:

רשות המסים עובדת מול המעסיקים. במודלים שנבנו ואושרו בוועדה קיימים תמריצים להמשיך לשלם שכר. הרשות לא משלמת ישירות לעובדים.

היו"ר משה גפני:

אני אציע לאלה שהציעו את ההצעה לסדר להכין הצעת חוק. צריך להעמיד את העובדים השעתיים במסגרת חוקית. מדינה נורמאלית לא יכולה להשאיר אותם. צריך שהחברה תהיה חברה צודקת, שעובדים שנמצאים בממדים כאלה גדולים, שזה רבע מעובדים, לא יישארו בלי כלום כשיש שעת חירום. אגף התקציבים, בקשה.

נטע בר זיו:

כלי הסיוע שהפעילה המדינה רלוונטיים גם עבור העובדים השעתיים.

היו"ר משה גפני:

מה את עונה לטנצר? מה את אומרת לאותו מאבטח שעבד בבית ספר בירושלים ובזמן המלחמה בית הספר נסגר ושלחו אותו הביתה? איך עונים לעובד הזה שמתקשה בפרנסה ויש לו ילדים בבית?

נטע בר זיו:

אם העובד לא היה נדרש, המעסיק היה יכול להוציא אותו לחל"ת.

יצחק פינדרוס (יהדות התורה):

למה לא העברתם כסף למשרד החינוך עבור שרתים, מזכירים, עובדי ניקיון? למה לא העברתם כסף למשרד לביטחון לאומי עבור מאבטחים בזמן המלחמה?

נטע בר זיו:

אני לא מכירה את המקרה, אבל אני אשמח לברר.

היו"ר משה גפני:

נושא הדיון הוא לא אם עבר כסף או לא עבר כסף. את מערכת היחסים בין עובדי הקבלן או חברות הקבלן לבין אגף התקציבים והמדינה צריך לברר, אבל לא זה נושא הדיון. נושא הדיון זה עובד הקבלן שישב בבית. האם אתם מסייעים לאותו עובד? המדינה שלחה אותו הביתה.

נטע בר זיו:

הקבלן הוא המעסיק. הקבלן יכול היה להוציא את העובד לחל"ת. העובד היה מקבל חל"ת, לא משנה אם הוא שעתי או לא שעתי.

דיאנה בארון:

הוא לא עושה את זה.

אלכס מילר:

הוא מצמצם את המשרה כדי לא לאבד אותו.

נטע בר זיו:

אם המעסיק החליט להוציא אותו לחל"ת, הוא היא זכאי לחל"ת כמו כל עובד אחר.

אלכס טנצר:

הממשלה משלמת כסף למעסיק. אם הממשלה לא מעבירה את הכסף למעסיק, למעסיק אין גרוש. הקבלן שזכה במכרז מקבל 80 שקל, מהם הוא מעביר 40 שקל למאבטח. אם שר האוצר לא מעביר גרוש לקבלן, לקבלן אין. מה הוא ישלם? זו שרשרת. אם הראשון לא מעביר כסף, נגמר הכסף.

נטע בר זיו:

אם אנחנו מדברים על המאבטח, אז בתחילת המלחמה היה צורך אדיר במאבטחים - אולי לא בבית ספר בירושלים שנסגר, אולי במקומות אחרים. דווקא מבחינה משקית היינו רוצים לראות את המאבטח הזה עובד, כי חיפשו מאבטחים מתחת לשולחן.

היו"ר משה גפני:

את לא חברה קבלנית. הוא חברה קבלנית. הוא אומר שיש לו עובדים בירושלים שהלכו הביתה ולא קיבלו שקל. מה, יעבירו את המאבטח לעבוד בקרית שמונה? מה אתם עונים לאותו אחד?

גיל הכהן:

מצב שבו אותו עובד יושב בבית כי בית ספר סגור אומר שהמעסיק הוציא אותו לחל"ת.

היו"ר משה גפני:

אלכס טנצר, למה לא הוצאתם את העובדים לחל"ת?

אלכס טנצר:

הקבלן לא יודע כמה זמן בית הספר סגור, אם יום, שבוע, שבועיים, חודש או חודשיים. לא הוציאו לחל"ת עובדי ניקיון, מורים, גננות.

היו"ר משה גפני:

למה לא נתנו חל"ת לעובדים השעתיים?

אלכס טנצר:

את זה צריך לשאול את משרד האוצר ואת הקבלן. יש חוק במדינת ישראל שאומר שלמאבטחים במוסדות החינוך משלמים בתקופת החגים. היה אפשר למצוא פה איזה שהוא פטנט, אבל הם התעלמו לגמרי מעובדי הקבלן השעתיים

יאיר שלם:

בדיונים המוקדמים האוצר התנגד לחל"ת גמיש - זה הפתרון לנושא הזה.

גיל הכהן:

בגלל שלא ידעו מראש כמה זמן בית הספר יהיה סגור נתנו אפשרות להירשם לאבטלה רטרואקטיבית.

בקי קשת:

הם לא הודיעו על זה.

גיל הכהן:

הודענו על זה פה.

היו"ר משה גפני:

נעמה, אני מציע שתגישו הצעת חוק.

נעמה לזימי (העבודה):

הגשתי, ואני מבקשת להחתים את כולם.

היו"ר משה גפני:

לא ראיתי את הצעת החוק הזאת, אבל אם בזה מדובר גם אני אחתום. מדינת ישראל נמצאת בעניין של העובדים השעתיים בפיגור גדול, והדוגמה לכך היא המאבטחים. אגף התקציבים מסתמך על חל"ת גמיש. המציאות היא שאנחנו נמצאים במצוקה גדולה. אם אנחנו מדברים על מצב שבו רבע מהעובדים הם עובדים שעתיים, שזה אחוזים מאוד גבוהים, צריך להעמיד אותם במסגרת חוקית נורמאלית כדי שיוכלו להתפרנס בכבוד. אני מקווה שבמשרד האוצר אתם תהיו בעד.

נעמה לזימי (העבודה):

אני אעביר את הצעת החוק לכולם על מנת לשפר אותה.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש שמה שעלה בדיון יהיה בתוך הצעת החוק. החשיבות בהגשת הצעת החוק הזאת היא הצפת הבעיה בחקיקה. אם נחיה על טובות, בסופו של דבר אנשים יסבלו ולא יהיה להם מה לאכול.

יאיר שלם:

האם הצעת החוק מדברת רק על שעת חירום?

יצחק פינדרוס (יהדות התורה):

הצעת החוק מדברת על חוקי המגן לעובדים שעתיים.

היו"ר משה גפני:

חירום זה הנושא המרכזי, אבל לא רק.

נעמה לזימי (העבודה):

יש הצעת חוק שהיא תשתית. אפשר לשפר אותה.

היו"ר משה גפני:

אנחנו נחתום אם הצעת החוק תהיה תואמת לעקרונות שדיברנו עליהם כאן. אני מאוד מודה לכם.

הישיבה ננעלה בשעה 12:30.